

آنتونیو تابوگی

پیر هندی

واپسین سه روزِ فرناندو پسوآ

ترجمه از ایتالیایی: شقایق شرفی

www.ketab.ir

سرشناسه:

تابوکئی، آنتونیو، ۱۹۴۳ - م. Tabucchi, Antonio

عنوان و پدیدآور:

یک هذیان: واپسین سه روز فرناندو پسوآ / آنتونیو تابوکئی /

ترجمه از ایتالیایی: شقایق شرفی.

مشخصات نشر:

تهران: مان کتاب، ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری:

۶۴ ص. ۱۱×۱۹ س. م.

فروست:

کتاب‌های مانگ؛ ۸

شابک:

978-964-90827-5-2

یادداشت:

فیبا

یادداشت:

عنوان اصلی: *Gli ultimi tre giorni di Fernando*

Pessoa: Un delirio, c1994

یادداشت:

این کتاب قبلاً تحت عنوان "سه روز آخر فرناندو پسوآ،

واپسین هذیان" با ترجمه حامد فولادوند (از فرانسه)

موضوع:

توسط انتشارات آروینگ در سال ۱۳۸۲ منتشر شده است.
داستان‌های ایتالیایی - - قرن ۲۰ م.

شناسه افزوده:

شرفی، شقایق، مترجم.

رده‌بندی کنگره:

۱۳۸۶ س ۲ ات / PZ۳

رده‌بندی دبیری:

۸۵۳/۹۱۴

شماره کتاب‌شناسی ملی:

۱۰۹۹۱۶۴

این کتاب ترجمه‌ای است از کتاب

Gli Ultimi Tre Giorni di Fernando Pessoa: Un Delirio,

Antonio Tabucchi,

Sellerio Editore, Palermo, 1994.

مان کتاب

مجموعه کتاب‌های مانک - ۸

(با همکاری علی مصلحی، سعید طهرانیان)

یک هذیان: واپسین سه روز فرناندو پسا

آنتونیو تابوکی

ترجمه از ایتالیایی: شقایق شرقی

طراحی شکل واحد جلدهای مجموعه: محسن احتشامی؛ طرح جلد: مهسا آتش‌بیز

آماده‌سازی: کارگاه مان کتاب؛ چاپ و صحافی: صغیر قلم - پرویس دانش

(تلفن: ۳۳۹۶۵۴۹)

چاپ اول ۱۳۸۸، ۸۸۰ نسخه

۱۸۰۰ تومان

دارای مجوز دائمی نشر از وزارت ارشاد

کلیه حقوق برای مان کتاب محفوظ است

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۰۸۲۷-۵-۲

نشانی دفتر و مرکز پخش: تهران، خیابان طالقانی، خیابان جهان، پلاک ۲۸/۱

کد پستی: ۱۵۶۹۶۴۵۱۱۵

تلفن: ۷۷۶۰۸۵۸۰، ۷۷۶۵۴۸۶

پست الکترونیکی: maane_ketab@yahoo.com

فرناندو آنتونیو نوگئیرا پِسوآ، شاعر بزرگ پرتغالی، در ۱۲ ژوئن ۱۸۸۸ م. / ۲۵ خرداد ۱۲۶۷ ش. در لیسبون به دنیا آمد. مادرش مادلینا پین‌هیر و نوگئیرا بود و پدرش ژواکیم دِسی آیرا پِسوآ، منتقد موسیقی در یکی از روزنامه‌های پایتخت. پنج‌ساله بود که پدرش بر اثر ابتلا به بیماری سل درگذشت. مادر بزرگ او از طرف پدری، دیوئی‌سیا، که به گونه‌ای دیوانگی مزمن دچار بود، در بیمارستان درگذشت. پِسوآ، از آنجا که مادرش یا کنسول پرتغال در آفریقای جنوبی تجدید ازدواج کرد، در سال ۱۸۹۵ به دوربان در آفریقای جنوبی منتقل شد، تحصیلاتش را که تماماً به زبان انگلیسی بود در آنجا به پایان برد، به پرتغال برگشت و در دانشگاه ثبت نام کرد. اما نیمه کاره آن را رها کرد و از آن پس تمام عمر را در لیسبون گذراند. در هشتم مارس ۱۹۱۴ اولین تخلص او — آلتیو کاپرو — شکل گرفت و به دنبال آن تخلص‌های دیگرش، ریکاردو رِنیش و آلواریو دکامپوش. این تخلص‌ها در واقع «من‌های خودجوش» دیگری بودند، صداهایی که از درون او برمی‌خاستند و دارای زندگی مستقل و زندگینامه مخصوص به خودشان بودند. او بیانی تمام جنبش‌های ادبی پیشرو در پرتغال بود. همیشه در مسافرخانه‌های متوسط یا در اتاق‌های اجاره‌ای زندگی کرد. در زندگی تنها یک بار عاشق شد، عاشق دختری به نام اُفلیا کی‌رُش، ماشین‌نویس شرکت واردات-صادراتی که پِسوآ در آن مشغول به کار بود — عشق پر حرارت اما کوتاه‌مدت. آثارش را فقط در مجله‌ها به چاپ رساند. تنها کتابی که پیش از مرگ منتشر کرد جزوه‌مانندی بود تحت عنوان پیغام که تاریخ عامه‌نهم پرتغال بود. در ۳۰ نوامبر ۱۹۳۵ م. / ۸ آذر ۱۳۱۴ ش. در بیمارستان سائو لوئیش دُش فرانسیز لیسبون از بیماری هیپاتیت کبدی (که احتمالاً به علت افراط در نوشیدن الکل بود) درگذشت.

آنتونیو تابوکی (متولد ۱۹۴۳ م. / ۱۳۲۲ ش.) نویسنده معاصر ایتالیایی و
پس‌آشناسی قهار است که در شناساندن پس‌آپس از مرگش و انتشار آثار او
نقش عمده‌ای داشته است. رُمان‌ها، داستان‌های کوتاه، مقالات و نمایشنامه‌های
او به بسیاری از زبان‌های دنیا — از جمله فارسی — ترجمه شده است. برخی از
آثار ترجمه شده او به فارسی از این قرارند:

پره‌راچنین می‌گوید (ترجمه شقایق شرفی، نشر گفتار)

میدان ایتالیا (ترجمه سروش حبیبی، نشر چشمه)

شب‌های هند (ترجمه سروش حبیبی، نشر چشمه)

دیالوگ‌های ناتمام (دو نمایشنامه کوتاه) (ترجمه فرامرز ویسی، نشر نگیا)

یستو (ترجمه فرامرز ویسی، نشر نگیا)

www.ketab.ir

۲۸ نوامبر ۱۹۳۵ / ۹

۲۹ نوامبر ۱۹۳۵ / ۲۵

۳۰ نوامبر ۱۹۳۵ / ۴۳

شخصیت‌های حاضر در داستان / ۵۳

نام‌نامه / ۵۷